

Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 1. marta spriedums (*Curtea de Apel București* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)/Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor*

(Lieta C-297/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2006/123/EK — Pakalpojumi iekšējā tirgū — Valsts tiesiskais regulējums, kurā tikai veterinārārstiem ir paredzētas tiesības pārdot mazumtirdzniecībā un izmantot bioloģiskos preparātus, pretparazītu līdzekļus un veterinārās zāles — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Prasība, ka uzņēmumu, kas veic veterināro zāļu mazumtirdzniecību, kapitālam pilnībā ir jāpieder veterinārārstiem — Sabiedrības veselības aizsardzība — Samērīgums)

(2018/C 142/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)*

Atbildētāja: *Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 15. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā veterinārārstiem ir paredzētas ekskluzīvas tiesības pārdot mazumtirdzniecībā un izmantot bioloģiskos preparātus, īpaša lietojuma pretparazītu līdzekļus un veterinārās zāles.
- 2) Direktīvas 2006/123 15. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā ir paredzēts, ka uzņēmumu, kas pārdod mazumtirdzniecībā veterinārās zāles, kapitālam pilnībā ir jāpieder vienam vai vairākiem veterinārārstiem.

⁽¹⁾ OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 28. februāra spriedums – Eiropas Komisija/*Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd*

(Lieta C-301/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Tirdzniecības politika — Dempings — Ķīnas izcelsmes solārā stikla imports — Regula (ES) Nr. 1225/2009 — 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss — Jēdziens “nozīmīgi izkropļojumi, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas” 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešā ievilkuma izpratnē — Nodokļu priekšrocības)

(2018/C 142/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn un T. Maxian Rusche)

Otra lietas dalībiece: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (pārstāvji: Y. Melin un V. Akritidis, advokāti)

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (pārstāvji: A. Bochon, advokāts, un R. MacLean, solicitor)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 16. marta spriedumu Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisija (T-586/14, EU:T:2016:154).
- 2) Nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai.
- 3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 28. februāra spriedums (Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Stanisław Pieńkowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Lieta C-307/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2006/112/EK — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — 131. pants — 146. panta 1. punkta b) apakšpunkts — 147. pants — Eksporta atbrīvojumi — 273. pants — Valsts tiesiskais regulējums, kurā atbrīvojuma izmantošana ir pakļauta nosacījumam, ka vai nu ir sasniegts minimālais apgrozījuma apjoms, vai ir noslēgts līgums ar personu, kas ir pilnvarota veikt PVN atmaksu ceļotājiem)

(2018/C 142/06)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: Stanisław Pieńkowski

Atbildētājs: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 131. pants, 146. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kā arī 147. un 273. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru saistībā ar tādu preču eksporta piegādi, kas tiek izvestas ceļotāju personīgajā bagāžā, pārdevējam, kurš ir nodokļa maksātājs, iepriekšējā taksācijas gadā bija jāasniedz minimāls apgrozījuma apmērs vai bija jānoslēdz līgums ar personu, kas ir pilnvarota atmaksāt PVN ceļotājiem, ja šim nodokļa maksātājam galīgi tiek liegts piemērot atbrīvojumu šai piegādei tikai šo nosacījumu neievērošanas dēļ.

⁽¹⁾ OV C 335, 12.9.2016.